

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์และการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์และการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่มีเพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา ที่ต่างกัน (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ระดับปริญญาตรี จำนวน 385 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ตอนที่ 2 ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ ตอนที่ 3 ข้อมูลการปรับตัวทางสังคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ในกรณีที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วย Scheffé's test

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มี เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา ต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศหญิงมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชาย นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาที่เรียนคณะวิทยาการจัดการ และคณะครุศาสตร์ มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม สูงกว่านักศึกษาที่เรียนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเพศชาย มีการปรับตัวทางสังคมด้านร่างกายสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาที่เรียนคณะวิทยาการจัดการ มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่เรียนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความฉลาดทางอารมณ์สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

This thesis determines (1) the emotional quotient and social adjustment of Suan Dusit Rajabhat University students. It also (2) compares the emotional quotient and social adjustment of Suan Dusit Rajabhat University students by reference to differences in gender, class and faculty. Finally, (3) investigated is the relationship between the emotional quotient and social adjustment of these Suan Dusit Rajabhat University students.

The sample used in this study of Suan Dusit Rajabhat University students consisted of 385 students pursuing a bachelor's degree who were enrolled in the semester of the academic year 2007. The research instrument

used in this study was a questionnaire divided into three sections. One part elicited demographic data, whereas the remaining two parts were concerned with the emotional quotient and social adjustment, respectively.

The statistical procedures used in analyzing the data collected were percentage, mean and standard deviation. A t-test and F-test were used for further testing. In addition, Scheffé's test was employed to determine the statistical significance of each paired comparison.

Findings are as follows:

1. The majority of the respondents were of the female gender, fourth year students and students at the Faculty of Management Science and the Faculty of Education. First year students and students at the Faculty of Humanities and Social Science comprised the minority proportion of the respondents. The results regarding the emotional quotient were determined to be at the 0.05 level of statistical significance.

2. In terms of social adjustment, the majority of the respondents were of the male gender. More frequently they were second and fourth year students rather than first year students, as well as more frequently being students at the Management Science Faculty. The results regarding social adjustment were determined to be at the 0.05 level of statistical significance.

3. In an overview of the results, the students investigated evinced a positive correlation between emotional quotient and social adjustment at the 0.01 level of statistical significance.